

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Державної судової
адміністрації України
від 16.09.2024 № 400

ПОРЯДОК здійснення ризик-орієнтованого планування діяльності з внутрішнього аудиту в Державній судовій адміністрації України

Розділ I. Загальні положення

1. Цей Порядок розроблено відповідно до пункту 4 стандарту 1 "Завдання, права та обов'язки" Стандартів внутрішнього аудиту, затверджених наказом Міністерства фінансів України від 04 жовтня 2011 року № 1247 (зі змінами), розділу II Порядку здійснення внутрішнього аудиту в Державній судовій адміністрації України, затвердженого наказом Державної судової адміністрації України від 11 квітня 2023 року № 191 (далі – Порядок № 191).

2. Цей Порядок запроваджує єдині підходи до здійснення ризик-орієнтованого планування діяльності з внутрішнього аудиту в ДСА України та визначає процес планування діяльності з внутрішнього аудиту підрозділом внутрішнього аудиту ДСА України та підрозділами (спеціалістами) внутрішнього аудиту підконтрольних суб'єктів внутрішнього аудиту (установи).

3. Процес планування діяльності внутрішнього аудиту на підставі результатів ризик-орієнтованого відбору важливих та актуальних об'єктів внутрішнього аудиту включає п'ять послідовних етапів:

- визначення простору внутрішнього аудиту;
- визначення обставин та ідентифікація ризиків;
- оцінка ризиків за ймовірністю та впливом;

визначення пріоритетних об'єктів внутрішнього аудиту із застосуванням факторів відбору та урахуванням частоти здійснення планових внутрішніх аудитів;

формування плану (зведеного плану) діяльності з внутрішнього аудиту та внесення змін до нього.

4. У цьому Порядку терміни вживаються в такому значенні:

база даних щодо простору внутрішнього аудиту – інформація, систематизована за відповідними показниками за встановленою формою, що складається й ведеться підрозділом внутрішнього аудиту установи та містить дані щодо об'єктів внутрішнього аудиту та підконтрольних суб'єктів внутрішнього аудиту;

ідентифікація ризиків – визначення ризиків за типами/категоріями (зовнішні, внутрішні, стратегічні) та видами (нормативно-правові, операційно-технологічні, програмно-технічні, фінансово-господарські тощо);

об'єкт внутрішнього аудиту – діяльність підконтрольних суб'єктів внутрішнього аудиту у повному обсязі або з окремих питань та/або на окремих етапах (у тому числі розробка та виконання бюджетних програм, надання адміністративних послуг та здійснення контрольних-наглядових функцій), та заходи, що здійснюються керівниками підконтрольних суб'єктів внутрішнього аудиту для забезпечення ефективного функціонування системи внутрішнього контролю (дотримання принципів законності та ефективного використання бюджетних коштів та інших активів, досягнення результатів відповідно до встановленої мети, виконання завдань, планів і вимог щодо їх діяльності);

простір внутрішнього аудиту – сукупність об'єктів та підконтрольних суб'єктів внутрішнього аудиту щодо яких можуть здійснюватись заходи внутрішнього аудиту;

підконтрольний суб'єкт внутрішнього аудиту (установа) – ДСА України та її структурні підрозділи; територіальні управління ДСА України; суди, організаційне та фінансове забезпечення діяльності яких здійснюється ДСА України; Служба судової охорони та її територіальні управління; Вища кваліфікаційна комісія суддів України; Національна школа суддів України; державні підприємства, установи, організації, що належать до сфери управління ДСА України;

підрозділ внутрішнього аудиту установи – підрозділ внутрішнього аудиту ДСА України, підрозділ (спеціаліст) внутрішнього аудиту підконтрольного суб'єкта внутрішнього аудиту (установи);

ризик – можливість настання події, що матиме негативний вплив на здатність ДСА України ефективно виконувати завдання і функції та досягати визначеної мети (місії), стратегічних та інших цілей діяльності.

Інші терміни вживаються у значеннях, наведених у Бюджетному кодексі України, Порядку здійснення внутрішнього аудиту та утворення підрозділів внутрішнього аудиту, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 28 вересня 2011 року № 1001, Стандартах внутрішнього аудиту, затверджених наказом Міністерства фінансів України від 04 жовтня 2011 року № 1247 (зі змінами), Основних засадах здійснення внутрішнього контролю розпорядниками бюджетних коштів, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 12 грудня 2018 року № 1062, Кодексі етики працівників підрозділу внутрішнього аудиту, затвердженому наказом Міністерства фінансів України від 29 березня 2011 року № 1217, Порядку № 191, інших нормативно-правових актах з питань здійснення діяльності з внутрішнього аудиту.

II. Визначення простору внутрішнього аудиту

1. Простір внутрішнього аудиту визначається підрозділом внутрішнього аудиту установи з урахуванням принципу доцільності як передумови якості і

результативності проведення аудиту та формується у вигляді бази даних щодо простору внутрішнього аудиту;

2. База даних щодо простору внутрішнього аудиту містить загальну інформацію щодо відповідальних за діяльність підконтрольних суб'єктів внутрішнього аудиту, які включаються до неї за вертикальним розподілом, тобто за принципом організаційної структури та підпорядкування.

3. Підрозділом внутрішнього аудиту установи для належного розуміння діяльності підконтрольних суб'єктів внутрішнього аудиту, встановлення взаємозв'язків між функціями та процесами при формуванні бази даних щодо простору внутрішнього аудиту використовуються зокрема (але не виключно), наступні документальні джерела інформації:

законодавчі та нормативно-правові акти, що регулюють діяльність підконтрольних суб'єктів внутрішнього аудиту;

внутрішні документи установи (організаційна структура, положення про структурні підрозділи, посадові інструкції, відповідні порядки, положення, інструкції та регламенти тощо);

паспорти бюджетних програм і звіти про їх виконання, інша звітність (фінансова та нефінансова);

плани закупівель (зі змінами);

аудиторські звіти та акти/звіти зовнішніх контролюючих органів, у яких міститься інформація щодо недоліків системи внутрішнього контролю та фактів порушень, а також надані висновки і рекомендації/обов'язкові вимоги;

інші документи, у яких відображена інформація щодо підконтрольного суб'єкта внутрішнього аудиту та його діяльності, що є об'єктом внутрішнього аудиту.

4. Підрозділом внутрішнього аудиту установи забезпечується формування, документування та ведення бази даних щодо простору внутрішнього аудиту в електронному вигляді з використанням комп'ютерної програми MS Office Excel за формою згідно з додатком 1 до цього Порядку та складається з таких елементів (формується на окремих аркушах), зокрема:

таблиця 1.1 "Дані щодо простору внутрішнього аудиту";

таблиця 1.2 "Реєстр ризиків підконтрольних суб'єктів внутрішнього аудиту та критерії їх оцінки";

таблиця 1.3 "Фактори відбору об'єктів внутрішнього аудиту";

таблиця 1.4 "Довідник підконтрольних суб'єктів внутрішнього аудиту";

таблиця 1.5 "Дані щодо результатів проведених попередніх аудитів".

5. Наповнення та актуалізація простору внутрішнього аудиту відбувається шляхом збору та систематизації максимально повної інформації з різноманітних джерел даних, у тому числі: з інформації про попередні аудити та результати врахування рекомендацій таблиці 1.5 "Дані щодо результатів проведених попередніх аудитів" додатку 1 до цього Порядку; з інформації про звернення зацікавлених сторін стосовно проведення внутрішніх аудитів; з листів, звернень, запитів, що надійшли до підрозділу внутрішнього аудиту установи; з інформації, наданої від інших структурних

підрозділів ДСА України / підконтрольного суб'єкта внутрішнього аудиту про обсяг кошторисних призначень тощо. На підставі зібраної та систематизованої інформації підрозділ внутрішнього аудиту установи визначає притаманні ризики та критерії їх оцінки, інші показники, важливі для процесу планування.

6. Підрозділ внутрішнього аудиту установи забезпечує визначення (уточнення) бази даних простору внутрішнього аудиту не рідше одного разу на рік не пізніше 30 листопада року, що передує плановому, та підтримує її в актуальному стані.

Окрім актуалізації елементів простору внутрішнього аудиту, відповідної інформації та перегляду їх оцінки (у разі доцільності) може змінюватись структура простору внутрішнього аудиту, зокрема перелік факторів відбору, тощо.

7. Підрозділ внутрішнього аудиту ДСА України формує зведену базу даних щодо простору внутрішнього аудиту, яка включає: базу даних об'єктів та підконтрольних суб'єктів внутрішнього аудиту ДСА України; базу даних об'єктів підконтрольних суб'єктів внутрішнього аудиту, що ведеться підрозділами внутрішнього аудиту підконтрольного суб'єкта внутрішнього аудиту і передається ними для узагальнення до ДСА України

З цією метою до 01 грудня року, що передує плановому, підрозділи внутрішнього аудиту підконтрольних суб'єктів внутрішнього аудиту подають до підрозділу внутрішнього аудиту ДСА України свої бази даних щодо простору внутрішнього аудиту, сформовані згідно з цим Порядком.

III. Визначення обставин та ідентифікація ризиків

1. З метою досягнення підрозділами внутрішнього аудиту установи глибокого розуміння ризиків у діяльності підконтрольних суб'єктів внутрішнього аудиту здійснюється визначення обставин та ідентифікація ризиків.

2. Якщо на момент планування діяльності з внутрішнього аудиту у підконтрольного суб'єкта внутрішнього аудиту вже функціонувала система управління ризиками, підрозділ внутрішнього аудиту підконтрольного суб'єкта внутрішнього аудиту здійснює визначення обставин та ідентифікацію ризиків із урахуванням цієї системи. У зв'язку з цим підрозділ внутрішнього аудиту підконтрольного суб'єкта внутрішнього аудиту:

досліджує наявність внутрішніх документів, що регламентують діяльність з управління ризиками та дотримання вимог цих документів керівництвом і працівниками установи;

здійснює аналіз сформованих відповідальними за діяльність підконтрольних суб'єктів внутрішнього аудиту особами реєстри ризиків з метою їх розуміння та дослідження повноти виявлених ризиків;

досліджує, які заходи контролю керівництвом підконтрольного суб'єкта внутрішнього аудиту запроваджено для зменшення ризиків, оцінює їх достатність.

3. Якщо на момент планування діяльності з внутрішнього аудиту у підконтрольному суб'єкті внутрішнього аудиту не запроваджено діяльність з управління ризиками на послідовній і структурованій основі, працівники підрозділу внутрішнього аудиту підконтрольного суб'єкта внутрішнього аудиту самостійно визначають обставини, які призводять до виникнення ризиків, проводять оцінку ризиків щодо ймовірності їх виникнення та впливу на досягнення цілей діяльності установи.

4. Визначення ризиків здійснюється з урахуванням:

1) фінансової та іншої інформації, зокрема:

інформації про типові/системні порушення та недоліки, встановлені за результатами попередніх внутрішніх аудитів;

повідомлень відповідальних за діяльність підконтрольних суб'єктів внутрішнього аудиту про проблемні питання та ризики у їх діяльності;

інформації зі ЗМІ, інтернету, скарг, звернень громадян, державних органів, народних депутатів, правоохоронних органів, зовнішніх контролюючих органів;

інформації щодо звітності (зокрема з фінансової та бюджетної звітності, звітів про виконання паспортів бюджетних програм тощо).

2) результатів аналізу документальних джерел, зокрема:

нормативно-правових актів, що регулюють діяльність підконтрольного суб'єкта внутрішнього аудиту (в тому числі наказів ДСА України);

внутрішніх документів (наприклад, положень про структурні підрозділи, порядків і регламентів, що визначають відповідні функції/процеси/процедури);

щорічних звітів про діяльність підконтрольних суб'єктів внутрішнього аудиту;

звітів за результатами проведення попередніх внутрішніх аудитів;

актів/звітів зовнішніх контрольних заходів (ревізій, перевірок, державних фінансових аудитів), проведених зовнішніми контролюючими органами (Рахунковою палатою, органами державного фінансового контролю тощо).

5. Крім того, з метою належної ідентифікації ризиків підрозділом внутрішнього аудиту установи з'ясовується та враховується думка керівництва підконтрольних суб'єктів внутрішнього аудиту, а також може проводитись опитування відповідальних за діяльність осіб щодо проблемних питань, що впливають, та ризиків, які можуть вплинути на досягнення підконтрольними суб'єктами внутрішнього аудиту цілей.

6. Під час проведення інтерв'ю/консультацій та опитування можуть обговорюватись:

проблемні питання що впливають, та ризиків, які можуть вплинути на досягнення підконтрольними суб'єктами внутрішнього аудиту цілей;

визначені та оцінені підрозділом внутрішнього аудиту ризики;

вжиті керівництвом і відповідальними за діяльність особами заходи щодо системного управління ризиками тощо.

7. Інтерв'ю/консультації та опитування можуть проводитися шляхом особистого обговорення або направлення офіційних письмових запитів керівництву підконтрольного суб'єкта внутрішнього аудиту, відповідальним за діяльність особам. Результати інтерв'ю/консультації та опитування (особистого обговорення та опрацювання відповідей на запити) документально оформлюються шляхом заповнення та уточнення елементів простору внутрішнього аудиту, зокрема результатів оцінки ризиків, пов'язаних з об'єктом внутрішнього аудиту. Офіційна думка керівництва підконтрольного суб'єкта внутрішнього аудиту подається в письмовому вигляді.

8. Під час самостійної ідентифікації підрозділом внутрішнього аудиту установи ризиків проводиться також колективне обговорення між працівниками підрозділу різних обставин, які можуть створювати ризики у діяльності підконтрольного суб'єкта внутрішнього аудиту ("сесії мозкового штурму").

Під час ідентифікації та формулювання ризиків враховується причина виникнення ризику і можливий його вплив на цілі (причинно-наслідковий зв'язок). При цьому неприйнятним є визначення ризиків, які не мають впливу на цілі або є їх зворотним формулюванням чи наслідком обставин.

Орієнтований перелік обставин, що створюють ризики, наведено в додатку 2 до цього Порядку.

IV. Оцінка ризиків за ймовірністю і впливом

1. Оцінка ризиків для планування діяльності з внутрішнього аудиту є етапом планування, метою якого є визначення найбільш ризикових об'єктів аудиту.

2. Після визначення обставин та ідентифікації ризиків здійснюється оцінка щодо ймовірності існування/виникнення обставин, що створюють ризики (оцінка ймовірності), та розміру їх наслідків (оцінка впливу) на досягнення визначених цілей.

Оцінка ймовірності передбачає визначення можливості виникнення ризику, а оцінка впливу – можливість настання фінансових та нефінансових негативних наслідків для підконтрольного суб'єкта внутрішнього аудиту у випадку настання ризику. Рівень ризику визначається за допомогою присвоєння ризикам відповідних балів.

За допомогою відповідних балів визначаються об'єкти внутрішнього аудиту з високим, середнім, низьким рівнем ризику для підконтрольних суб'єктів внутрішнього аудиту. Кожен елемент простору внутрішнього аудиту може мати декілька ризиків в різних групах за шкалою оцінки (високий, середній, низький рівні). Оцінка ризиків характеризує рівень притаманних ризиків елементам простору, проте не визначає їх пріоритетність. Для визначення пріоритетності застосовуються фактори відбору згідно з розділом V цього Порядку.

3. Оцінка ідентифікованих ризиків здійснюється на предмет ймовірності їх настання за визначеними критеріями із застосуванням бальної системи. Критерії оцінки ризиків за ймовірністю наведено нижче:

Рівень	Критерії ймовірності настання ризику	Бал, ступінь ймовірності
Можливо, але малоімовірно	Ймовірність виникнення дуже низька (0-30 %). Така подія не виникала ніколи і ймовірність її виникнення мінімальна	1 - НИЗЬКИЙ
Можливо, з достатньою ймовірністю	Ймовірність виникнення віддалена (31-60 %) Випадки виникнення вже були, але не частіше ніж 1-2 рази за останні 2-3 роки; ймовірність її виникнення цілком можлива у середньостроковому періоді часу.	2 - СЕРЕДНІЙ
Можливо, з високою ймовірністю	Ризик існує або очікується впродовж одного року (61-100 %). Подія може виникнути у короткостроковій перспективі (до одного року) та може бути повторена.	3 - ВИСОКИЙ

4. Оцінка ризиків за впливом здійснюється із застосуванням бальної системи (1 – низький, вплив є мінімальним та/або невеликої тяжкості; 2 – середній, вплив на виконання завдань та функцій є середнього ступеня; 3 – високий), враховуючи критерії впливовості, зокрема:

фінансовий вплив (можливість настання фінансових наслідків у випадку виникнення ризику);

операційний вплив (ступінь впливу ризику на реалізацію установою завдань, функцій, досягнення цілей);

репутаційний вплив (наприклад, некомпетентність (неналежне управління або існування фактів шахрайства/корупції у великих масштабах) може призвести до втрати довіри з боку громадськості).

5. Оцінка впливу та оцінка ймовірності застосовується до всіх ідентифікованих підрозділом внутрішнього аудиту установи ризиків, а у разі запровадження в підконтрольному суб'єкті внутрішнього аудиту системи управління ризиками – до ідентифікованих відповідальними за діяльність особами ризиків, включаючи залишкові ризики, які підрозділом внутрішнього аудиту установи було додатково самостійно виявлено.

Оцінка ризиків за ймовірністю та впливом може здійснюватися різними методами, зокрема, шляхом колегіальної оцінки ризиків, врахувавши думку кожного працівника підрозділу внутрішнього аудиту установи, загального обговорення та узгодження щодо присвоєння ризикам балів.

Оцінка ризиків проводиться не рідше одного разу на рік, враховуючи такі показники як - фактори відбору, критерії та оцінку у балах, що зазначені у таблиці 1.3 "Фактори відбору об'єктів внутрішнього аудиту" додатку 1 до цього Порядку, а її результати оформлюються документально шляхом заповнення таблиці 1.2 "Реєстр ризиків підконтрольних суб'єктів внутрішнього аудиту та критерії їх оцінки" додатку 1 до цього Порядку та відповідної графі в таблиці 1.1 "Дані щодо простору внутрішнього аудиту" додатку 1 до цього Порядку бази даних щодо простору внутрішнього аудиту.

6. Загальна оцінка ризику (загальний бал) визначається шляхом множення оцінки впливу та оцінки ймовірності, враховуючи такі показники як - фактори відбору, критерії та оцінку у балах, що зазначені у таблиці 1.3 "Фактори відбору об'єктів внутрішнього аудиту" додатку 1 до цього Порядку. Ризики з балами від 1,00 до 2,00 вважаються з "низьким" рівнем, з балами від 2,01 до 4,99 – з "середнім рівнем", від 5,00 до 9,00 – з "високим рівнем".

Результати визначення загальної оцінки ризику (загального балу) заносяться до реєстру ризиків, який є складовою бази даних щодо простору внутрішнього аудиту установи (таблиця 1.2 додатку 1 до цього Порядку) та вноситься до відповідної графи таблиці 1.1 "Дані щодо простору внутрішнього аудиту" додатку 1 до цього Порядку.

V. Вибір об'єктів внутрішнього аудиту за допомогою факторів відбору з урахуванням частоти здійснення планових внутрішніх аудитів та показника пріоритетності

1. Пріоритетність об'єктів внутрішнього аудиту визначається на підставі факторів відбору, що є основою для здійснення вибору об'єктів для проведення планових внутрішніх аудитів. Фактори відбору – це ознаки, які характеризують пріоритетність об'єктів для дослідження.

Фактори відбору оцінюються в розрізі кожного елемента об'єкту аудиту. Оцінка факторів здійснюється за трибальною шкалою від 1 до 3 (1 – низький бал, 2 – середній, 3 – високий). Фактори відбору та критерії їх оцінювання зазначені в додатку 3 до цього Порядку.

Фактори відбору можуть бути не рівномірними за своєю вагомістю, тому для кожного фактору вагомість визначається за шкалою від 1 до 5 (1 – мінімальна, 5 – максимальна).

Пріоритетність об'єктів визначається шляхом суми множень оцінки та вагомості кожного фактору (індекс пріоритетності). Шкала балів ділиться на діапазони, ступені пріоритетності, "високий", "середній", "низький" (до 40 балів – "низький", від 41 до 60 балів – "середній", від 60 балів – "високий").

2. Відповідно до рівня пріоритетності визначається рекомендована частота здійснення внутрішнього аудиту.

Частота здійснення планових внутрішніх аудитів визначається з урахуванням результатів оцінки ризиків, а також спроможності підрозділу внутрішнього аудиту – кількісної (кількість аудитів, що можуть бути здійснені протягом планового періоду) та якісної (різна фахова спеціалізація внутрішніх аудиторів, їх різний рівень досвіду, знань і навичок).

Об'єкти внутрішнього аудиту, віднесені до групи з "високим" ступенем пріоритетності, як найбільш ризикові, досліджують 3 - 4 рази на 5 років, віднесені до групи із "середнім" ступенем пріоритетності – 2 рази на 5 років, до групи з "низьким" ступенем пріоритетності – 1 раз на 5 років.

3. Результати оцінки факторів впливу з урахуванням частоти здійснення планових внутрішніх аудитів та показника пріоритетності відображаються у

таблиці 1.1 "Дані щодо простору внутрішнього аудиту" додатку 1 до цього Порядку бази даних щодо простору внутрішнього аудиту установи.

4. В план діяльності з внутрішнього аудиту на наступний (базовий) рік рекомендується відбирати об'єкти з найвищим показником пріоритетності, з урахуванням рекомендованої частоти, проте, це не є обов'язковим. Простір внутрішнього аудиту може не враховувати весь спектр інформації стосовно його елементів або інших обставин (наприклад, обмеження або відсутність необхідного ресурсу, специфічні ризики або фактори відбору, тощо), тому при виборі об'єктів для дослідження підрозділом внутрішнього аудиту установи може бути обраний елемент з меншим показником.

Крім того, при виборі об'єктів внутрішнього аудиту для планування здійснення внутрішніх аудитів враховується такі не менш важливі показники, як: наявність звернень правоохоронних органів, громадських організацій, депутатів тощо; думка керівництва ДСА України; обсяг бюджетних призначень та асигнувань підконтрольних суб'єктів внутрішнього аудиту тощо.

Кількість об'єктів для аудиту визначається з урахуванням наявних ресурсів та кількості незавершених аудитів, які тривають.

До плану діяльності з внутрішнього аудиту не включаються внутрішні аудити за тією самою темою (з тих самих питань і за той самий період), за якою було проведено внутрішній аудит підрозділом внутрішнього аудиту установи, та з моменту проведення яких пройшло менше ніж один календарний рік.

VI. Взаємодія підрозділу внутрішнього аудиту із зацікавленими сторонами

1. Підрозділ внутрішнього аудиту установи під час планування діяльності з внутрішнього аудиту здійснює збір та аналіз інформації про діяльність підконтрольного суб'єкта внутрішнього аудиту, проблемні та актуальні питання шляхом використання різних видів комунікації із зацікавленими сторонами.

Для забезпечення документування, повноти обміну інформацією та врахування всіх ризикових сфер за напрямками діяльності підконтрольного суб'єкта внутрішнього аудиту, підрозділ внутрішнього аудиту установи взаємодіє з підконтрольними суб'єктами внутрішнього аудиту, зокрема шляхом направлення запитів, листів і службових записок про надання інформації.

2. Керівник установи забезпечує вжиття заходів щодо запобігання неправомірному втручання третіх осіб у будь-які питання, пов'язані зі здійсненням діяльності з внутрішнього аудиту, зокрема щодо планування діяльності з внутрішнього аудиту.

У разі виникнення обставин, які перешкоджають виконанню працівниками або керівником підрозділу внутрішнього аудиту установи їх обов'язків, зокрема у разі неправомірного втручання третіх осіб у питання,

пов'язані зі здійсненням планування діяльності з внутрішнього аудиту, працівники підрозділу або керівник підрозділу не пізніше наступного робочого дня письмово інформують про це керівника установи для вжиття заходів відповідно до законодавства.

Керівник установи невідкладно вживає відповідних заходів щодо усунення обставин неправомірного втручання третіх осіб у діяльність підрозділу внутрішнього аудиту установи з планування діяльності з внутрішнього аудиту.

VII. Формування плану діяльності з внутрішнього аудиту, внесення змін до нього

1. За результатами ризик-орієнтованого відбору об'єктів внутрішнього аудиту та з урахуванням наявності ресурсів (людських, часових, фінансових, технічних тощо) керівник підрозділу внутрішнього аудиту установи забезпечує формування плану діяльності з внутрішнього аудиту, який має включати стратегічний аспект (визначаються пріоритети за результатами діяльності підрозділу внутрішнього аудиту на наступні три роки, які враховують стратегію (пріоритети) та цілі діяльності підконтрольного суб'єкта внутрішнього аудиту) та операційний аспект (щорічно визначаються завдання підрозділу внутрішнього аудиту на наступний календарний рік з урахуванням визначених пріоритетів та результатів діяльності підрозділу внутрішнього аудиту на відповідний трирічний період).

2. Процес формування та затвердження плану діяльності з внутрішнього аудиту установи складається з таких послідовних дій:

визначення потреб у ресурсах для виконання запланованої підрозділом внутрішнього аудиту установи діяльності;

формування підрозділом внутрішнього аудиту установи свого плану діяльності з внутрішнього аудиту установи із врахуванням результатів ризик-орієнтованого відбору об'єктів аудиту;

подання у визначені терміни до підрозділу внутрішнього аудиту ДСА України своїх планів діяльності з внутрішнього аудиту підрозділами внутрішнього аудиту підконтрольних суб'єктів внутрішнього аудиту, затверджені керівниками цих підконтрольних суб'єктів внутрішнього аудиту;

формування підрозділом внутрішнього аудиту ДСА України проекту зведеного плану діяльності з внутрішнього аудиту Державної судової адміністрації України та подання його на затвердження Голові ДСА України;

внесення змін до затвердженого зведеного плану діяльності з внутрішнього аудиту Державної судової адміністрації України (в разі необхідності) та подання його на затвердження Голові ДСА України;

оприлюднення затвердженого Головою ДСА України зведеного плану діяльності з внутрішнього аудиту Державної судової адміністрації України на офіційному вебсайті ДСА України;

направлення до Міністерства фінансів України у визначений термін копії затвердженого зведеного плану діяльності з внутрішнього аудиту ДСА

України (зведеного плану діяльності зі змінами з відповідними обґрунтуваннями щодо необхідності внесення таких змін).

3. Визначення потреб у ресурсах на здійснення внутрішніх аудитів проводиться з урахуванням усіх етапів проведення внутрішнього аудиту, а саме:

- організації внутрішнього аудиту та планування аудиторського завдання;
- виконання аудиторського завдання;
- документування перебігу та результатів внутрішнього аудиту.

4. Потреби у ресурсах на виконання заходів з іншої діяльності з внутрішнього аудиту визначаються, зокрема, на:

- здійснення методологічної роботи;
- здійснення ризик-орієнтованого планування діяльності з внутрішнього аудиту;
- здійснення моніторингу врахування рекомендацій за результатами внутрішнього аудиту;
- звітування про діяльність підрозділу внутрішнього аудиту;
- проведення оцінок якості внутрішнього аудиту;
- професійний розвиток працівників підрозділу внутрішнього аудиту;
- здійснення роз'яснювальної та консультаційної роботи;
- тощо.

5. За результатами визначення потреб у ресурсах керівник підрозділу внутрішнього аудиту установи забезпечує:

- до початку виконання запланованої діяльності подання/інформування керівника установи щодо потреб/обмежень (фінансових, людських, технічних тощо), зокрема про вплив та наслідки обмеження у ресурсах внутрішнього аудиту з наданням відповідних пропозицій щодо шляхів вирішення цього питання;

- до початку виконання запланованої діяльності визначення обсягів робочого часу на здійснення внутрішніх аудитів, результати якого відображаються у плані діяльності з внутрішнього аудиту установи.

Плановий обсяг робочого часу на здійснення внутрішніх аудитів та виконання заходів з іншої діяльності з внутрішнього аудиту розраховується на наступний (базовий) рік відповідно до штатної чисельності та кількості робочих днів з урахуванням у тому числі таких чинників:

- середня відпустка;
- лікарняні, вакантність посад внутрішніх аудиторів, тощо.

Коефіцієнт участі у здійсненні внутрішніх аудитів для відповідної посади визначається на підставі аналізу даних за попередні періоди.

6. Форма плану (зведеного плану) діяльності з внутрішнього аудиту установи розробляється та доводиться для заповнення Міністерством фінансів України. Заповнення форми плану підрозділами внутрішнього аудиту установи здійснюється із врахуванням рекомендацій Міністерством фінансів України щодо складання плану (зведеного плану) діяльності з внутрішнього аудиту (таких планів із змінами).

7. Підрозділи внутрішнього аудиту підконтрольних суб'єктів внутрішнього аудиту забезпечують своєчасну підготовку та подання на затвердження керівникам підконтрольних суб'єктів внутрішнього аудиту проєктів планів діяльності з внутрішнього аудиту.

8. До 10 грудня року, що передує плановому, підрозділи внутрішнього аудиту підконтрольних суб'єктів внутрішнього аудиту подають до підрозділу внутрішнього аудиту ДСА України свої затверджені керівниками плани діяльності з внутрішнього аудиту.

9. Підрозділ внутрішнього ДСА України забезпечує формування проєкту зведеного плану діяльності з внутрішнього аудиту Державної судової адміністрації України, який включає план діяльності з внутрішнього аудиту ДСА України та плани діяльності з внутрішнього аудиту підконтрольних суб'єктів внутрішнього аудиту, та своєчасне подання його на затвердження Голові ДСА України.

10. До зведеного плану діяльності з внутрішнього аудиту Державної судової адміністрації України не включаються питання, які є сферою здійснення заходів з внутрішнього контролю відповідальними суб'єктами внутрішнього контролю в системі ДСА України, а також підконтрольними та підпорядкованими їй підприємствами, установами та організаціями.

11. Зведений план діяльності з внутрішнього аудиту Державної судової адміністрації України затверджує Голова ДСА України не пізніше початку планового періоду.

12. Зміни до зведеного плану діяльності з внутрішнього аудиту Державної судової адміністрації України вносяться відповідно до вимог пункту 9 розділу II Порядку № 191.

13. Затверджений зведений план діяльності з внутрішнього аудиту Державної судової адміністрації України (зведений план діяльності зі змінами) оприлюднюється на офіційному вебсайті ДСА України, а його копія разом із відповідними обґрунтуваннями у разі внесення змін до нього надсилається до Міністерства фінансів України протягом 10 (десяти) робочих днів з дати затвердження.

Начальник управління аудиту ДСА України /підпис/ **Дмитро ПУГАЧ**